

DECIZIA nr. 765/2016
privind solutionarea contestatiei formulata
de
.X.,
inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x/2016

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 1 a fost sesizata de Administratia Sector 2 a Finantelor Publice - Activitatea de inspectie fiscala, cu adresa nr. x/2016, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/2016, asupra contestatiei formulata de **.X.**, **CUI x** cu sediul in x.

Obiectul contestatiei, inregistrata la registratura organului fiscal sub nr. x/2016, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. x/2016, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. x/2016, comunicate prin remitere sub semnatura la data de x/2016, prin care organele fiscale din cadrul Administratiei Sector 2 a Finantelor Publice au stabilit in sarcina societatii TVA suplimentara in suma de x lei, TVA respinsa la rambursare in suma de x lei, TVA aprobata la rambursare in suma de 0 lei si TVA stabilita suplimentar in suma de x lei. Societatea contesta TVA stabilita suplimentar in suma de **x lei**.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 269, art. 270, art. 272 alin. (2) si art 276 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **.X.**

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata, **.X.** solicita desfiintarea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. x/2016.

In sustinerea contestatiei, societatea aduce urmatoarele argumente:

.X. desfasoara activitatea cod CAEN 5590 - Alte servicii de cazare conform certificatelor constatatoare emise de Oficiul Registrului Comertului de pe langa Tribunalul Bucuresti sub nr. x/2013 si nr. x/2015.

Conform codificarii activitatilor din economia nationala stabilita prin Ordinul INS nr. 337/2007, activitatea cod CAEN 5590 face parte din categoria activitatilor incluse in Sectiunea I - Hoteluri si restaurante, Diviziunea 55 - Hoteluri si alte facilitati de cazare. Prin urmare, este vorba de o activitate constand in servicii de cazare.

Potrivit art. 140 (2) lit. (f) din Codul fiscal, prestarile de servicii constand in cazarea in cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu functie similara, se taxeaza cu cota redusa de 9%.

Clasificarea tipurilor de structuri de primire turistice cu functiuni de cazare stabilita prin art. 14 alin. (1) din Ordinul nr. 65/2013 nu mai include niciun fel de alte unitati cu

functiuni de cazare turistice in care sa poata fi, eventual, inclusa cazarea in camine de studenti sau alte tipuri de cazare.

.X. considera ca problema taxarii serviciilor de cazare in caminele de studenti cu cota redusa de TVA de 9% a fost omisa din reglementarea data prin H.G. 44/2004, desi s-ar fi impus pentru ca operatiunile de cazare in caminele de studenti sunt similare celor din sectorul hotelier.

Contestatarul subliniaza faptul ca desfasoara activitati care nu sunt operatiuni de cazare in sectorul hotelier, dar nici activitati de inchiriere. Acestea sunt servicii constand in cadrul sectoarelor cu functie similara sectorului hotelier pentru ca activitatea se desfasoara in cadrul unor puncte de lucru inregistrate si declarate conform reglementarilor legale in vigoare strict pentru activitatea cod CAEN 5590 - Alte facilitati de cazare.

Contractele de inchiriere pe unitatile locative din cadrul celor doua camine sunt incheiate exclusiv cu beneficiarii studenti si nu sunt contracte de inchiriere.

Faptul ca prin contractele de inchiriere societatea asigura servicii de cazare rezulta din continutul (clauzele) contractului. Prin urmare documentul putea fi intitulat contract sau conventie, continutul documentului fiind cel care identifica operatiunea reglementata de acesta.

In sustinere, contestatarul invoca art. 133 alin. (3), art. 140 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal si Normele metodologice date in aplicarea prevederilor art. 133 Cod fiscal.

In concluzie, pentru servicii de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile trebuie sa se aplice aceeasi cota redusa de TVA de 9%, in conditiile in care acordarea acestor drepturi este realizata in cadrul unei activitati de cazare.

II. Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. x/2016, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. x/2016, Activitatea de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Sector 2 a Finantelor Publice a stabilit in sarcina societatii urmatoarele:

- TVA solicitata la rambursare in suma de x lei
- TVA stabilita suplimentar in suma de x lei
- TVA respinsa la rambursare in suma de x lei
- TVA aprobata la rambursare in suma de 0 lei
- TVA stabilita suplimentar in suma de x lei

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei si avand in vedere motivatiile contestatarei, constatările organelor de inspectie fiscala, precum si prevederile actelor normative in vigoare, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca in mod legal organele de inspectie fiscala au stabilit TVA suplimentara in suma de x lei, urmare reincadrarii operatiunii de cazare in camine studentesti in operatiune de inchiriere, scutita de taxa fara drept de deducere, in conditiile in care desi legislatia in domeniul TVA nu defineste structura de primire turistica, in vederea aplicarii cotei reduse de TVA de 9% prevazute la art. 140 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal pentru servicii de cazare este necesara clasificarea structurilor de primire turistica, in caz contrar operatiunea calificandu-se drept inchiriere.

In fapt, in perioada 01.02.2015-31.12.2015, activitatea desfasurata de .X. a constat in administrarea a doua imobile inchiriate in baza contractelor de inchiriere de la .Y. si care functioneaza drept camine studentesti, astfel:

- inchiriere spatii comerciale in cadrul imobilelor aflate in administrarea societatii pentru care a depus notificari privind taxarea operatiunii aplicand cota de TVA de 24%, conform art. 126 alin. (9) lit. a) si art.140 alin.1 din Codul fiscal;

- prestarea de servicii privind reparatii la camerele inchiriate facturate catre studenti;
- cazare in camine pentru studenti, in spatiile amenajate in acest scop, in baza contractelor incheiate cu persoane fizice, pentru care a aplicat cota redusa de 9% prevazuta la art.140 alin. (2) lit.f din Codul fiscal.

Organele de inspectie fiscala au reincadrat operatiunile efectuate de contribuabila din prestari servicii de cazare in cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu functie similara in prestari servicii de inchiriere bunuri imobile, motivata de faptul ca pentru a beneficia de cota redusa de taxa de 9% aferenta serviciilor de cazare, societatea trebuia sa faca dovada clasificarii in cadrul structurilor de primire turistice in cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu functie similara potrivit dispozitiilor legale in materie.

In drept, in conformitate cu prevederile art. 140 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare in perioada verificata:

“Art. 140-(2) Cota redusă de 9% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii și/sau livrări de bunuri:

(...) f) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;”

In aplicarea acestor prevederi, pct. 23 alin. 6 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare:

“(6) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal se aplică pentru tipurile de cazare în structurile de primire turistică cu funcțiune de cazare, prevăzute la art. 2¹ din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările și completările ulterioare. Cota de 9% se aplică și în cazul refacturării costului exact al unor astfel de operațiuni în condițiile prevăzute la pct. 19 alin. (4), cu excepția situațiilor în care este obligatorie aplicarea regimului special de taxă pentru agenții de turism, prevăzut la art. 152¹ din Codul fiscal.”

De asemenea, potrivit art. 141 alin. 2 lit. e din Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 141-(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

(...)

e) arendarea, concesionarea, închirierea și leasingul de bunuri imobile, acordarea unor drepturi reale asupra unui bun imobil, precum dreptul de uzufruct și superficia, cu plată, pe o anumită perioadă. Fac excepție următoarele operațiuni:

1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. închirierea de spații sau locații pentru parcare a autovehiculelor;

3. închirierea utilajelor și a mașinilor fixate definitiv în bunuri imobile;

4. închirierea seifurilor;

Conform prevederilor legale antecitate, cota redusa de TVA de 9% se aplica pentru cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, așa cum se precizează la alin.6 al pct. 23 din Normele metodologice privind aplicarea art.140 alin.2 lit.f din Codul fiscal.

În speta, organele de inspecție fiscală au reînscris operațiunea de cazare a persoanelor fizice în spațiile aflate în administrarea societății pentru care a aplicat cota de TVA de 9% în operațiune de închiriere, scutită de taxă fără drept de deducere, pe motiv că, în perioada verificată nu a făcut dovada clasificării în cadrul structurilor de primire turistice în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, în conformitate cu dispozițiile legale care reglementează activitatea de turism.

Din constatările organelor de inspecție fiscală și din analiza documentelor existente la dosarul cauzei raportat la susținerile contestatarii se rețin următoarele:

În baza contractelor de locațiune nr. x/2013 și nr. x/2015, .X. a închiriat de la .Y. imobilele Campus Est 1, situat în str. x nr. x și campus Est 2, situat în str. x nr. x.

O parte din suprafața fiecărui imobil a fost închiriată în scop comercial, în regim de taxare cu cota standard de TVA de 24%, fiind depuse Notificări privind opțiunea de taxare a operațiunilor, iar o altă parte a fost închiriată în regim de taxare cu cota redusă de TVA de 9%.

Contestatarea a prezentat copii ale notificărilor privind operațiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, depuse la organul fiscal pentru fiecare imobil.

Așa cum rezultă din referatul cauzei, contractele încheiate între .X. și persoanele fizice îndeplinesc clauzele unui contract de închiriere prevăzute la art. 1777-1850 din Codul Civil, astfel:

Camerele din caminele studentesti se închiriază exclusiv studenților cu vârste cuprinse între 18-27 ani, iar contractele se încheie pe o perioadă determinată în funcție de opțiune fiecărui student.

Conform prevederilor contractului de închiriere, fiecare student achită o garanție în funcție de tipul camerei la data încheierii contractului și plătește lunar o chirie în funcție de tipul camerei și perioada contractuală.

Dacă pe parcursul derulării contractului sunt provocate daune materiale, acestea se facturează și se achită de către chirias, iar dacă daunele se constată la sfârșitul perioadei contractuale, acestea se rețin din garanție.

Pentru restanțele la plata facturilor se percepe o penalizare de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, prevăzută în contract.

La sfârșitul perioadei contractuale, dacă chiriasul nu are nicio datorie, garanția se restituie integral.

Având în vedere prevederile legale în vigoare, clauzele înscrise în contractele de închiriere și modul de derulare a acestora, organele de inspecție fiscală au concluzionat că operațiunile desfășurate sunt de închiriere bunuri imobile, și nu operațiuni de cazare precum cele efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară.

Intrucat, din analiza contractelor prezentate, rezulta ca persoanele cazate in imobilele aflate in administrarea societatatii nu au calitatea de turisti, organele de inspectie fiscala au considerat ca pentru aplicarea cotei reduse de TVA de 9% privind operatiunile derulate in cadrul contractelor de inchiriere societatea avea obligatia sa faca dovada clasificarii in cadrul structurilor de primire turistice sau al sectoarelor cu functie similara, asa cum sunt definite prin Ordonanta nr. 58/21.08.1998 privind organizarea si desfasurarea activitatii de turism in Romania aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 755/2001.

Incepand cu luna mai 2016, .X. a obtinut si prezentat urmatoarele documente:

- Autorizatie provizorie de functionare nr. x/2016 pentru sediul din Bucuresti , sector 2, str. x, Campus Est 1;

- Autorizatie provizorie de functionare nr. x/2016 pentru sediul din Bucuresti, sector 2, str. x, Campus Est 2,

potrivit carora se acorda dreptul de a pune in functiune structura de primire turistica la tipul, categoria de clasificare si capacitatea totala mentionate in autorizatii, specificandu-se ca acestea sunt valabile pana la data verificarii la fata locului de catre personalul de specialitate cu atributii in acest sens din cadrul ANT.

Fata de cele mai sus prezentate nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei argumentele societatii, avand in vedere urmatoarele considerente:

In primul rand, potrivit **art. 11** alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

"La stabilirea sumei unui impozit sau unei taxe in intelesul prezentului cod, autoritatile fiscale pot sa nu ia in considerare o tranzactie care nu are un scop economic sau pot reincadra forma unei tranzactii pentru a reflecta continutul economic al tranzactiei."

Rezulta ca art. 11 alin. (1) din Codul fiscal consacra, la nivel de lege, **principiul prevalentei economice asupra juridicului**, al realitatii economice, in baza caruia **autoritatile fiscale au dreptul** sa analizeze orice operatiune (tranzactie) nu numai din punct de vedere juridic, ci si din punct de vedere al **scopului economic urmarit** de contribuabil. In acest spirit, o tranzactie normala din punct de vedere juridic, poate sa nu fie luata in considerare sau sa fie reincadrata din punct de vedere economic, in scopul aplicarii legii fiscale.

Referitor la aplicabilitatea dispozitiilor art. 141 alin. 2 lit. e din Codul fiscal, anterior invocate, se retin si dispozitiile legislatiei comunitare in domeniul TVA, respectiv **art.135** din Directiva 2006/112/CE transpusa la art.141 alin. 2 lit. e din Codul fiscal, conform carora:

„(1) Statele membre scutesc urmatoarele operatiuni:

[...] l) leasingul sau inchirierea de bunuri imobile. [...].

(2) Sunt excluse de la scutirea prevazuta la lineatul (1) litera (l) urmatoarele operatiuni:

(a) prestarea de servicii de cazare, definita de legislatia statelor membre, in sectorul hotelier sau in sectoare cu functie similara, inclusiv cazari in tabere de vacanta sau in locuri amenajate pentru camping; [...].”

Raportat la aceste prevederi, pentru definirea serviciilor de cazare in sectorul hotelier sau in sectoare cu functie similara, inclusiv cazari in tabere de vacanta sau in

locuri amenajate pentru camping, legislatia comunitara trimite, prin reglementare scrisa, la legislatia statelor membre.

In aceste conditii, intrucat in cuprinsul Titlului VI din Codul fiscal nu este definita sintagma „alte unitati de cazare cu functii similare”, acestea trebuie interpretate prin raportare la legislatia specifica organizarii si desfasurarii activitatii de turism.

Astfel, in speta, devin incidente si prevederile O.G. nr. 58/1998 privind organizarea si desfasurare activitatii de turism in Romania, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

„Art. 2 - În sensul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

(...); **d) structură de primire turistică** - orice construcție și amenajare destinată, prin proiectare și execuție, cazării turiștilor, servirii mesei pentru turiști, agrementului, transportului special destinat turiștilor, tratamentului balnear pentru turiști, împreună cu serviciile aferente.

Structurile de primire turistice includ:

- structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare turistică: hoteluri, hoteluri-apartament, moteluri, vile turistice, cabane, bungalouri, sate de vacanță, campinguri, camere de închiriat în locuințe familiale, nave fluviale și maritime, pensiuni turistice și pensiuni agroturistice și alte unități cu funcțiuni de cazare turistică;

- structuri de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică: unități de alimentație din incinta structurilor de primire cu funcțiuni de cazare, unități de alimentație publică situate în stațiuni turistice, precum și cele administrate de societăți comerciale de turism, restaurante, baruri, unități de fast food, cofetării, patiserii și care sunt atestate conform legii; (...).”

“Art. 27 - (1) Conducerea operativă a unei agenții de turism sau a unei structuri de primire turistice trebuie să fie asigurată de o persoană fizică care deține brevet de turism în domeniu sau certificat de absolvire a unui curs de formare managerială în domeniu, organizat de un furnizor de formare profesională autorizat, sau diplomă de licență/masterat/doctorat privind absolvirea cursurilor universitare/postuniversitare în domeniul turismului.”

“Art.28 - În scopul protecției turiștilor, oferirea, comercializarea, vânzarea serviciilor și a pachetelor de servicii turistice, precum și crearea de produse turistice pe teritoriul României pot fi realizate numai de către agenții economici din turism autorizați de Ministerul Turismului, posesori de licențe în turism sau de certificat de clasificare, după caz.”

De asemenea, potrivit Ordinului nr. 65/2013 pentru aprobarea Normelor metodologice privind eliberarea certificatelor de clasificare a structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică, a licențelor și brevetelor de turism:

“Art.2 - În sensul prezentelor norme, termenii de mai jos au următorul înțeles:
(...)

b) structură de primire turistică cu funcțiune de cazare: hoteluri, hoteluri-apartament, hosteluri, moteluri, vile turistice, cabane turistice, bungalow-uri, sate de vacanță, campinguri, popas turistic, căsuțe tip camping, apartamente și camere de închiriat în locuințe familiale, nave fluviale și maritime inclusiv pontoane plutitoare, pensiuni turistice și pensiuni agroturistice și alte unități cu funcțiuni de cazare turistică;

c) structură de primire turistică cu funcțiune de alimentație publică: unități de alimentație din incinta structurilor de primire cu funcțiuni de cazare (inclusiv cele care deserveșc acestora), unități de alimentație publică situate în stațiuni turistice, precum și cele administrate de societăți comerciale de turism, restaurante, baruri, unități de fast food, cofetării, patiserii și care sunt atestate conform legii;

d) certificat de clasificare: document eliberat de către instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, care reprezintă o formă codificată de prezentare sintetică a nivelului de confort, a calității dotărilor și a serviciilor prestate în cadrul structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau alimentație publică. Certificatul de clasificare este însoțit de fișa privind încadrarea nominală a spațiilor de cazare pe categorii sau de fișa privind încadrarea și organizarea spațiilor în structurile de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică, constituind parte integrantă a acestuia.”

“Art. 3 - (1) Structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică se clasifică pe stele și respectiv, margarete în cazul pensiunilor turistice și agroturistice, în funcție de caracteristicile constructive, dotările și calitatea serviciilor pe care le oferă, potrivit condițiilor și criteriilor minime obligatorii și suplimentare cuprinse în anexele nr. 1, 1.1, 1.1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5, 1.5.1, 1.6, 1.7, 1.8, 2 și 7 care fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

La Anexa 7 sunt prevazute criteriile minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tip apartament de inchiriat și camere de inchiriat “

Din analiza contractelor prezentate în timpul inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală au concluzionat că persoanele cazare în imobilele administrate de societate nu au calitatea de turiști, aceștia fiind studenți.

Or, așa cum s-a reținut anterior, clasificarea structurilor de primire turistice se face de către Autoritatea Națională a Turismului, ca autoritate abilitată privind autorizarea în domeniul turismului.

Pe de altă parte, se reține că pentru spațiile închiriate către persoane juridice ca spații comerciale aflate în proprietatea societății, .X. a avut comportament fiscal diferit, respectiv a depus Notificarea privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevazute la art.141 alin. 2 lit. e, coroborat cu art.141 alin. 3 din Codul fiscal, de unde rezultă o acceptare tacită privind caracterul de închiriere al serviciului prestat.

Concluzionând, față de cele mai sus prezentate, rezultă că structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau alimentație, astfel cum sunt reglementate, trebuie să dețină un certificat de clasificare care atestă nivelul de confort, calitatea dotărilor și a serviciilor prestate.

Urmare solicitării din adresa nr. x/2014 a Serviciului Soluționare Contestatii cu privire la aplicarea cotei reduse de TVA, prevazută de art.140 alin. 2 lit. f) din Codul fiscal, pentru veniturile obținute din cazarea în camine studentesti și muncitoresti, în baza contractelor încheiate, prin adresa nr. X/2015, înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/2015, Direcția Generală de Legislație Cod Fiscal și Reglementări Vamale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice a precizat următoarele: „în ceea ce privește regimul TVA aplicabil în cazul operațiunilor constând în cazarea în camine studentesti și muncitoresti efectuate până la data modificării dispozițiilor pct.23 alin. 6 din norme metodologice de aplicare, prevederile din Codul fiscal se aplică și tinând cont de alte prevederi legale din legislația specifică.

Astfel, se poate considera că, **desi legislația în domeniul TVA nu definește structura de primire turistică, în vederea aplicării cotei reduse de TVA de 9%**

prevazute la art. 140 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal pentru servicii de cazare este necesara clasificarea structurilor de primire turistica, in caz contrar operatiunea calificandu-se drept inchiriere.

In subsidiar mentionam ca, incepand cu data intrarii in vigoare a prevederilor H.G. nr. 20/2015 pentru modificarea alin. (6) al pct. 23 din titlul VI Taxa pe valoarea adaugata din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 44/2004, dispozitiile pct. 23 alin. (6) din norme au fost modificate astfel:

“(6) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal se aplică pentru tipurile de cazare în structurile de primire turistică cu funcțiune de cazare, prevăzute la art. 2¹ din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările și completările ulterioare. Cota de 9% se aplică și în cazul refacturării costului exact al unor astfel de operațiuni în condițiile prevăzute la pct. 19 alin. (4), cu excepția situațiilor în care este obligatorie aplicarea regimului special de taxă pentru agenții de turism, prevăzut la art. 152¹ din Codul fiscal.”

Ca atare, avand in vedere ca incepand cu luna mai 2016, societatea contestatara a obtinut autorizatiile provizorii de functionare pentru cele doua sedii in vederea acordarii serviciilor de cazare catre studenti, motivatiile acesteia sunt neintemeiate, aceasta reprezentand o recunoastere a faptului ca pentru a beneficia de cota redusa de TVA de 9% pentru serviciile de cazare trebuia sa faca dovada clasificarii in cadrul structurilor de primire turistice in cadrul sectorului hotelier.

Mai mult, aceste autorizatii au fost emise cu caracter provizoriu sub rezerva verificarii ulterioare.

Prin urmare, se retine faptul ca, organele de inspectie fiscala au procedat in conformitate cu prevederile art. 56, art. 64, art. 65, art. 94 si art. 105 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si ale Normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.1050/2004, potrivit carora inspectia fiscala are obligatia examinarii tuturor documentelor justificative si a evidentelor financiar-contabile si fiscale si a tuturor raporturilor juridice relevante pentru impunere, care constituie probe pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului, fiind indreptatit sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele pe care le considera utile in functie de circumstantele fiecarui caz in parte si de limitele prevazute de lege, iar contribuabilii sa depuna documente si evidente care sa justifice si sa probeze actele si faptele rezultate din activitatea sa in vederea stabilirii corecte a bazei de impunere.

Fata de aspectele prezentate mai sus, se retine faptul ca in mod corect organele de inspectie fiscala au stabilit ca .X. a aplicat in mod eronat cota redusa de TVA de 9% pentru cazarea persoanelor fizice si juridice in camine studentesti si muncitoresti si au procedat la reincadrarea acestor operatiuni ca operatiuni de inchiriere scutite fara drept de deducere.

In consecinta, urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia formulata de .X. pentru TVA in suma de x lei stabilita prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. x/2016.

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art. 11, art. 140, art.141 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 2, art. 27 si

art.28 din OG nr.58/1998 privind organizarea si desfasurare activitatii de turism in Romania, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 2, art. 3 din Normele metodologice, aprobate prin Ordinul 65/2013 si pct. 23 alin. 6 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare

DECIDE :

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **.X.** Impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. x/2016, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. x/2016 de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Sector 2 a Finantelor Publice pentru suma de **x lei** reprezentand **TVA stabilita suplimentar.**